Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

4. února 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Společná obchodní politika – Antidumpingové clo – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 9 – Hrozba podstatné újmy – Činitelé – Článek 9 odst. 4 – Nařízení (ES) č. 926/2009 – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Neplatnost“

Ve věci C-324/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (Finanční soud v Hamburku, Německo) ze dne 3. dubna 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 19. dubna 2019, v řízení

**eurocylinder systems AG**

proti

**Hauptzollamt Hamburg-Stadt,**

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, N. Piçarra (zpravodaj), D. Šváby, S. Rodin a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za eurocylinder systems AG C. Salderem a M. Oldigesem, Rechtsanwälte,

– za Radu Evropské unie H. Marcos Fraile a J. Bauerschmidtem, jako zmocněnci, ve spolupráci s N. Tuominenem, avocat,

– za Evropskou komisi původně A. Demeneix a M. N. Kuplewatzkym, poté P. Němečkovou, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

## Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 262, s. 19, dále jen „sporné nařízení“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností eurocylinder systems AG (dále jen „eurocylinder“) a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hlavní celní úřad města Hamburk, Německo) (dále jen „celní úřad“) ve věci legality antidumpingového cla zaplaceného společností eurocylinder na základě sporného nařízení z dovozu bezešvých trubek z oceli z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“).

### Právní rámec

#### *Základní nařízení*

3 Body 2, 4 a 10 odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. 2004, L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 45) (dále jen „základní nařízení“), na jehož základě bylo přijato sporné nařízení, stanoví:

„(2) vzhledem k tomu, že společná pravidla [přijatá nařízením Rady (EHS) č. 2423/88 ze dne 11. července 1988 o ochraně před dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1988, L 209, s. 1) (*neoficiální překlad*)] byla přijata v souladu s platnými mezinárodními závazky, zejména závazky, které vyplývají z článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu (‚GATT‘), z Dohody o provádění článku VI GATT (‚antidumpingový kodex 1979‘) a z Dohody o výkladu a provádění článků VI, XVI a XXIII GATT (‚kodex o subvencích a vyrovnávacích clech‘);

[…]

(4) vzhledem k tomu, že při uplatňování těchto pravidel k zachování rovnováhy mezi právy a povinnostmi vytvořené Dohodou o GATT je bezpodmínečně nutné, aby [Evropská unie] přihlédl[a] k výkladu těchto pravidel jeho nejvýznamnějšími obchodními partnery;

[…]

(10) vzhledem k tomu, že by měly být stanoveny jasné a podrobné hlavní směry pro činitele, které mohou přispět ke zjištění, zda dumpingové dovozy způsobily vážnou újmu nebo hrozbu újmy; že při prokazování, že objem a cena dotyčných dovozů jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví [Unie], je třeba přihlédnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k převažujícímu stavu trhu v [Unii]“.

4 Článek 1 základního nařízení stanoví:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v [Unii] působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do [Unie] nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu ve vývozní zemi. […]“

5 Článek 3 tohoto nařízení, nadepsaný „Zjišťování újmy“, stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení výrazem ‚újma‘ podstatná újma výrobnímu odvětví [Unie], její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví [Unie] a vykládá se podle tohoto článku.

[…]

5. Přezkum účinků dumpingových dovozů na dotčené výrobní odvětví [Unie] zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, rozsah skutečného dumpingového rozpětí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v [Unii]; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

[…]

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví [Unie], se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a v [Unii] a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví [Unie].

[…]

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivodila stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné přezkoumat tyto činitele:

a) významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh [Unie] naznačující pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů,

b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingových dovozů do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou ostatní vývozní trhy vstřebat dodatečný vývoz,

c) dovozy, uskutečňované za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo a které by zřejmě zvýšily poptávku po dalších dovozech

a

d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingové vývozy a že, nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.“

6 Článek 6 uvedeného nařízení, nadepsaný „Šetření“, v odstavci 1 stanoví:

Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni [Unie]. Šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.“

7 Článek 7 základního nařízení, nadepsaný „Prozatímní opatření“, stanoví:

„1. Prozatímní clo může být uloženo, jestliže bylo zahájeno řízení podle článku 5, bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska podle čl. 5 odst. 10, bylo předběžně zjištěno, že došlo k dumpingu a že tím je výrobnímu odvětví [Unie] působena újma, a je v zájmu [Unie] zasáhnout a zabránit této újmě. Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

[…]

4. Komise přijme prozatímní opatření po ukončení konzultací nebo v případě mimořádné naléhavosti poté, co o něm informuje členské státy. V takovém případě se konzultace konají nejpozději do deseti dnů ode dne, kdy Komise oznámila členským státům přijetí opatření.

[…]

7. Prozatímní clo se ukládá nejdéle na dobu šesti měsíců a může být prodlouženo o další tři měsíce nebo může být uloženo na devět měsíců. […]“

8 Článek 9 tohoto nařízení, nadepsaný „Zastavení řízení bez přijetí opatření; uložení konečného cla“, v odstavci 4 stanoví:

„Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu [Unie] podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada prostou většinou na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Pokud bylo uloženo prozatímní clo, musí být Radě předložen návrh konečného opatření nejpozději jeden měsíc před tím, než takové clo pozbude platnosti. Antidumpingové clo nesmí být vyšší než dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno, a musí být nižší než toto rozpětí, pokud takové menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví [Unie].“

9 Článek 11 odst. 2 první pododstavec uvedeného nařízení stanoví:

„Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal antidumpingu i újmy, pokud při přezkumu nebylo zjištěno, že antidumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobci [Unie] nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dosažení výsledku přezkumu.“

10 Základní nařízení bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51), které bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

### *Prozatímní nařízení*

11 Dne 7. dubna 2009 na základě článku 7 základního nařízení přijala Komise nařízení (ES) č. 289/2009 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 94, s. 48, dále jen „prozatímní nařízení“).

12 Sazby prozatímního antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli (dále jen „TTSS“) byly stanoveny v čl. 1 odst. 2 prozatímního nařízení pro Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd (dále jen „Hubei“) na 15,6 %, pro Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd na 15,1 %, pro společnosti uvedené v příloze tohoto nařízení na 22,3 % a pro všechny ostatní společnosti na 24,2 %.

13 V bodě 13 odůvodnění tohoto nařízení Komise uvedla, že šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2007 do 30. června 2008 (dále jen „období šetření“) a průzkum trendů významných pro posouzení újmy se týkal období od 1. ledna 2005 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

14 V bodech 89 a 126 odůvodnění uvedeného nařízení Komise dospěla k závěru, že ačkoli výrobnímu odvětví Unie nevznikla podstatná újma, hrozila by tomuto výrobnímu odvětví podstatná újma, pokud by nebyla přijata antidumpingová opatření.

### *Sporné nařízení*

15 Na základě článku 9 základního nařízení uložilo sporné nařízení v čl. 1 odst. 1 konečné antidumpingové clo z dovozu některých TTSS pocházejících z ČLR a v odstavci 2 stanovilo sazbu tohoto cla pro Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd. na 17,7 %, pro ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze tohoto nařízení na 27,2 % a pro všechny ostatní společnosti na 39,2 %.

16 Sporné nařízení potvrdilo v bodech 35 až 81 odůvodnění závěr obsažený v prozatímním nařízení, podle kterého se výrobní odvětví Unie nacházelo na konci období šetření ve zranitelném stavu, ačkoli během tohoto období neutrpělo újmu, a dále, že pokud by nebyla přijata antidumpingová opatření, dumpingový dovoz některých TTSS z ČLR by tomuto výrobnímu odvětví bezprostředně způsobil podstatnou újmu. Toto nařízení zohlednilo údaje týkající se období od července 2008 do března 2009 (dále jen „období po období šetření“).

17 Sporné nařízení bylo zrušeno rozsudkem Tribunálu Evropské unie ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35) v rozsahu, v němž ukládalo antidumpingové clo na výrobky vyrobené společností Hubei. Kasační opravné prostředky podané proti tomuto rozsudku byly zamítnuty rozsudkem Soudního dvora ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209).

### *Prováděcí nařízení (EU) 2015/2272*

18 Dne 3. října 2014 zahájila Komise přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření uložených sporným nařízením podle čl. 11 odst. 2 nařízení č. 1225/2009. Tento přezkum měl za cíl posoudit pravděpodobnost přetrvávání nebo obnovení dumpingu v důsledku pozbytí platnosti těchto opatření a týkal se období od 1. července 2013 do 30. června 2014.

19 Dne 7. prosince 2015 po provedení tohoto přezkumu přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2015/2272 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím

platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2015, L 322, s. 21). Sazby antidumpingového cla stanovené tímto prováděcím nařízením byly stejné jako sazby stanovené sporným nařízením.

### *Prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/928*

20 Dne 28. června 2018 přijala Komise prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/928, kterým se ukončuje opětovně zahájené šetření týkající se rozsudků [v souvislosti s rozsudky] ve spojených věcech C-186/14 P a C-193/14 P v souvislosti s nařízením [pokud jde o nařízení] č. 926/2009 a prováděcí[…] nařízení[…] 2015/2272 (Úř. věst. 2018, L 164, s. 51).

21 V bodech 7, 36 a 37 odůvodnění tohoto prováděcího rozhodnutí Komise v podstatě zdůraznila, že opětovné zahájení šetření v rámci přezkumu v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení č. 1225/2009, které vedlo k přijetí prováděcího nařízení 2015/2272, nemělo za cíl zkoumat platnost sporného nařízení ve vztahu k jiným čínským vyvážejícím výrobcům než společnosti Hubei, nýbrž určit, zda je nezbytné zrušení prováděcího nařízení ve světle rozsudků ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), jakož i ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Kromě toho v bodě 67 odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise uvedla, že není namístě zrušit antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272, které se vztahuje na jiné čínské vyvážející výrobce než společnost Hubei, se zřetelem k negativnímu dopadu takového zrušení na výrobní odvětví Unie.

## Spor v původním řízení a předběžná otázka

23 Dne 4. listopadu 2014 dovezla společnost eurocylinder, výrobce vysokotlakých ocelových lahví, TTSS z ČLR, vyrobené společností Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Celním výměrem ze dne 4. listopadu 2014 uložil celní úřad společnosti eurocylinder antidumpingové clo ve výši 22 123,10 eur na základě sazby ve výši 27,2 % stanovené v čl. 1 odst. 2 sporného nařízení.

25 Dne 6. listopadu 2017 požádala společnost eurocylinder celní úřad o vrácení tohoto antidumpingového cla z důvodu, že sporné nařízení bylo částečně zrušeno rozsudkem ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), potvrzeným rozsudkem Soudního dvora ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209). Podle společnosti eurocylinder mají důvody pro zrušení Tribunálem obecnou povahu, takže se netýkají pouze společnosti Hubei, která dosáhla tohoto zrušení.

26 Rozhodnutím ze dne 12. prosince 2017 celní úřad zamítl žádost společnosti eurocylinder z důvodu, že Tribunál zrušil sporné nařízení pouze v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo na výrobky vyráběné společností Hubei, která byla žalobkyní ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Vzhledem k tomu, že stížnost podanou proti tomuto rozhodnutí celní úřad dne 23. srpna 2018 zamítl, podala společnost eurocylinder žalobu k Finanzgericht Hamburg (Finanční soud v Hamburku, Německo), v níž uplatňuje neplatnost sporného nařízení s účinkem *erga omnes*.

28 Předkládající soud připomíná, že za účelem zrušení tohoto nařízení v rozsahu, v němž zavádí antidumpingové clo na výrobky vyráběné společností Hubei, Tribunál v rozsudku ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35) rozhodl, že uvedené nařízení je stiženo

zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o existenci hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie, v rozporu s čl. 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Vzhledem k tomu, že takový důvod má obecnou působnost, postačuje ke konstatování neplatnosti tohoto nařízení *erga omnes*.

29 Předkládající soud kromě toho poznamenává, že společnost eurocylinder nemá aktivní legitimaci k podání přímé žaloby proti spornému nařízení na základě článku 263 SFEU, neboť se na ni nevztahovalo antidumpingové šetření, které vedlo k přijetí tohoto nařízení. Tato společnost je rovněž oprávněna na podporu své žaloby podané proti rozhodnutí celního úřadu dotčeného v původním řízení namítat neplatnost uvedeného nařízení.

30 Za těchto podmínek se Finanzgericht Hamburg (Finanční soud v Hamburku) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je [sporné] nařízení platné?“

## K přípustnosti předběžné otázky

31 Úvodem je třeba připomenout, že částečné zrušení sporného nařízení rozsudkem ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), vyneseným na základě žaloby na neplatnost podané společností Hubei na základě článku 263 SFEU, neovlivnilo legalitu ostatních ustanovení tohoto nařízení, zejména ustanovení, jimiž bylo uloženo antidumpingové clo na jiné výrobky, než které vyrobila, vyvezla nebo dovezla tato společnost. Na tato ustanovení se tak dlouho, dokud nejsou zrušena jejich autorem nebo prohlášena za neplatná v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo na námitku protiprávnosti, vztahuje presumpce legality, což znamená, že ve vztahu k ostatním osobám vyvolávají plné právní účinky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 183 a 184, jakož i citovaná judikatura).

32 Je třeba rovněž připomenout, že podle ustálené judikatury obecná zásada, která každému jednotlivci zaručuje právo namítat v rámci žaloby podané proti vnitrostátnímu opatření nepříznivě zasahujícímu do jeho právního postavení neplatnost unijního aktu, jenž je základem tohoto opatření, předpokládá, že tento jednotlivec nemá právo domáhat se přímo zrušení tohoto aktu u unijního soudu podle článku 263 SFEU. Naopak jednotlivec nemůže namítat neplatnost uvedeného aktu před příslušným vnitrostátním soudem, pokud lze dospět k závěru, že tento jednotlivec by byl bez jakékoli pochybnosti oprávněn domáhat se zrušení téhož aktu u unijního soudu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 29 a citovaná judikatura).

33 V projednávaném případě, jak uvedl předkládající soud, je společnost eurocylinder dovozcem, kterého se šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, netýkalo ani v něm nebyla zmíněna. Mimoto ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá, že společnost eurocylinder je dovozcem ve spojení s vývozcem TTSS dotčených v původním řízení. V každém případě již Soudní dvůr upřesnil, že postavení dovozce, i když je ve spojení s vývozci dotyčného výrobku, nemůže samo o sobě postačovat k domněnce, že dovozce je osobně dotčen nařízením, kterým se ukládá antidumpingové clo (rozsudek ze dne 19. září 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 37).

34 Z výše uvedeného vyplývá, že společnost eurocylinder nebyla bez jakékoli pochybnosti oprávněna domáhat se zrušení sporného nařízení na základě článku 263 SFEU.

35 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je tedy přípustná.

***K předběžné otázce***

36 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda je sporné nařízení v rozsahu, v němž zavádí konečné antidumpingové clo a týká se konečného výběru prozatímního cla uloženého na dovoz některých TTSS pocházejících z ČLR, platné s ohledem na ustanovení čl. 9 odst. 4 ve spojení s čl. 3 odst. 9 základního nařízení.

37 Úvodem je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc (viz rozsudek ze dne 19. září 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 47, a citovaná judikatura).

38 Soudní přezkum výkonu této pravomoci – a to jak v rámci žaloby podané na základě článku 263 SFEU, tak v rámci řízení o předběžné otázce týkající se platnosti na základě článku 267 SFEU – musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 162, jakož i citovaná judikatura).

39 Kromě toho podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení platí, že pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a podstatná újma nebo hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie, uloží Rada konečné antidumpingové clo. Podle čl. 3 odst. 9 prvního a druhého pododstavce uvedeného nařízení je při zjišťování existence hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie třeba zkoumat mimo jiné čtyři činitele výslovně uvedené v tomto ustanovení a nevycházet pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti.

40 Mimoto Soudní dvůr již upřesnil, že existence hrozící újmy, stejně jako existence újmy, musí být prokázána ke dni přijetí antidumpingového opatření s ohledem na stav výrobního odvětví Unie k tomuto datu. Unijní orgány totiž mohou zjistit, zda bezprostřední zvýšení budoucího dumpingového dovozu způsobí v případě, že nebude přijato žádné obchodní ochranné opatření, tomuto odvětví podstatnou újmu, pouze na základě tohoto stavu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 31 a 71).

41 Unijní orgány jsou však oprávněny za určitých okolností zohlednit údaje z doby po období šetření. Takové oprávnění je o to více odůvodněné v rámci šetření, jejichž předmětem není konstatování újmy, ale určení hrozící újmy, která z povahy věci vyžaduje prospektivní analýzu. Tyto údaje tak mohou být použity k potvrzení nebo vyvrácení předpovědí uvedených v nařízení Komise o uložení prozatímního antidumpingového cla a v prvně uvedeném případě umožňují uložení konečného antidumpingového cla. Použití údajů z doby po období šetření unijními orgány se však nemůže vymykat přezkumu unijního soudu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, body 71 až 73).

42 Konečně závěr Rady týkající se stavu výrobního odvětví Unie, který byl stanoven v rámci analýzy podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení, zůstává v zásadě relevantní v rámci analýzy podstatné újmy hrozící tomuto výrobnímu odvětví ve smyslu čl. 3 odst. 9 tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 31).

43 Platnost sporného nařízení s ohledem na ustanovení čl. 9 odst. 4 ve spojení s čl. 3 odst. 9 základního nařízení je třeba posuzovat ve světle výše uvedených úvah.

44 V projednávané věci Rada v bodech 47 až 49 odůvodnění sporného nařízení potvrdila posouzení Komise obsažené v bodech 88 a 89 odůvodnění prozatímního nařízení, podle kterého výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu během období šetření, ačkoli se tento průmysl na konci tohoto období nacházel ve zranitelném stavu. Nicméně s ohledem zejména na prošetření skutečností, k nimž došlo po uvedeném období, Rada v bodech 76 až 81 odůvodnění sporného nařízení konstatovala, že k tomuto datu existuje hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie, jak podobně uvedla Komise v bodě 126 odůvodnění prozatímního nařízení.

*K existenci zranitelného stavu výrobního odvětví Unie na konci období šetření*

45 K učinění závěru v bodě 89 odůvodnění prozatímního nařízení, že výrobní odvětví Unie bylo na konci období šetření ve zranitelném stavu, provedla Komise v bodech 66 až 87 odůvodnění tohoto nařízení na základě čl. 3 odst. 5 základního nařízení posouzení relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů ovlivňujících stav tohoto výrobního odvětví, jako je výroba, kapacita a míra využití kapacity, stav zásob, objem prodeje, podíly na trhu, hospodářský růst, zaměstnanost, produktivita, mzdy, činitelé, které ovlivňují vývoj prodejních cen, ziskovost a návratnosti investic, pohyb peněžních prostředků a schopnost opatřit si kapitál, investice a konečně rozsah dumpingového rozpětí a zotavení výrobního odvětví Unie po předchozích dumpingových praktikách.

46 Pokud jde konkrétně o posledně uvedený činitel, Komise v bodě 87 odůvodnění prozatímního nařízení zdůraznila, že i když byla antidumpingová opatření uložena v roce 2006 k vyrovnání újmy způsobené dumpingovým dovozem z několika zemí, výrobní odvětví Unie nemohlo plně těžit z mimořádného zvětšení trhu, k němuž došlo v průběhu analyzovaného období, protože tržní podíly, které předtím připadaly na dovoz podléhající opatřením, převzal dovoz z Číny. Komise upřesnila, že tento vývoj omezil plné zotavení výrobního odvětví Unie a jeho náklonnost k investicím a rozšiřování výrobní kapacity v reakci na zvětšování trhu.

47 Rada v bodech 47 až 49 odůvodnění sporného nařízení potvrdila posouzení Komise týkající se zranitelného stavu výrobního odvětví Unie na konci období šetření. Za tímto účelem zejména uvedla, že ačkoli výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu během období šetření, bylo výrobní odvětví Unie přesto vzhledem k významnému podílu dumpingového dovozu na unijní trh vystaveno poškozujícím účinkům takového dovozu a jeho podíl na trhu během posuzovaného období klesl o pět procentních bodů.

48 Je však třeba poukázat na to, že posouzení Rady, podle kterého se v podstatě výrobní odvětví Unie plně nezotavilo z dumpingových praktik předcházejících roku 2006, není podloženo žádným konkrétním důkazem, a každopádně jej nelze vyvodit z nepřímých důkazů a hospodářských činitelů uvedených v bodě 45 tohoto rozsudku, ze kterých naopak v souhrnu jasně vyplývá pozitivní vývoj stavu výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

49 Zaprvé okolnost, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu během posuzovaného období klesl o pět procentních bodů, nesmí být posuzována izolovaně. Je totiž třeba rovněž zohlednit skutečnost, že tento podíl na trhu zůstal během období šetření významný, a sice 63,6 % (bod 75 odůvodnění prozatímního nařízení), a dále že objem prodeje a prodejní ceny v uvedeném výrobním odvětví během tohoto období vzrostly (body 73 a 80 odůvodnění prozatímního nařízení).

50 Zadruhé závěr Rady ohledně dopadu dovozu z ČLR na investice výrobního odvětví Unie a jeho schopnosti rozšiřovat výrobní kapacity je v přímém rozporu se skutečností, že investice tohoto výrobního odvětví vzrostly přibližně o 185 % během posuzovaného období (bod 85 odůvodnění prozatímního nařízení).

51 Zatřetí, i když Komise uvedla, že v případě obrácení hospodářského trendu by výrobní odvětví Unie bylo vystaveno možnému poškozujícímu účinku vyplývajícímu z tohoto dumpingového dovozu (bod 89 odůvodnění prozatímního nařízení), taková okolnost tím, že umožňuje případně identifikovat pouze stav zranitelnosti do budoucna, nemůže prokázat, že se toto výrobní odvětví na konci období šetření nacházelo ve zranitelném stavu.

52 Za těchto podmínek se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když potvrdila závěr Komise, podle kterého se výrobní odvětví Unie nacházelo na konci období šetření ve zranitelném stavu, jelikož takový závěr není v daném případě podpořen relevantními údaji.

*K existenci hrozící podstatné újmy na konci období šetření*

53 K učinění závěru, že na konci období šetření hrozila výrobnímu odvětví Unie podstatná újma, zkoumala Rada v bodech 66 až 74 odůvodnění sporného nařízení za použití v podstatě čtyř činitelů uvedených v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci základního nařízení vývoj objemu dumpingového dovozu, dostupnost volné kapacity vývozců, cenu dovozu z ČLR a stav zásob.

54 Pokud jde zaprvé o vývoj objemu dumpingového dovozu, je třeba připomenout, že činitel uvedený v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. a) základního nařízení se týká existence „významné míry zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh [Unie] naznačující pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů“.

55 Posouzení Komise uvedené v bodech 115 a 116 odůvodnění prozatímního nařízení, podle kterého celkový stav trhu Unie neměl „podstatný“ dopad na „vývoj objemu“ dovozů z ČLR a tlak těchto dovozů na unijní trh měl „výrazně“ zesílit, potvrzené Radou v bodech 66 až 68 odůvodnění sporného nařízení, je přitom v rozporu s údaji následujícími po období šetření, které byly rovněž zohledněny v tomto nařízení.

56 Konkrétně v bodě 52 odůvodnění sporného nařízení Rada uvedla, že dovoz z ČLR „výrazně poklesl“ v absolutním objemu, jak o tom svědčí tabulka obsažená v tomto bodě odůvodnění, z 542 840 tun během období šetření na 306 866 tun během období následujícího po období šetření.

57 Je zajisté pravda, že v bodě 68 odůvodnění sporného nařízení Rada zdůraznila, že „[j]ak je také uvedeno výše v 52. bodě odůvodnění, bez ohledu na pokles dovozu v absolutním objemu podíl čínského dovozu dotčeného výrobku na trhu v období po období šetření mírně vrostl“. Tento „mírný růst“, který odpovídal pouze 0,7 % podílu na trhu těchto dovozů, však sám o sobě neumožňuje dospět k závěru, že existovala významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na unijní trh, která naznačovala pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů. Ostatně, jak uvedla Rada v bodě 53 odůvodnění sporného nařízení, podíl výrobního odvětví Unie na trhu klesl pouze o 0,1 % mezi obdobím šetření a obdobím po období šetření, a to z 63,6 % v případě prvně uvedeného období na 63,5 % v případě druhého.

58 V tomto kontextu je třeba s ohledem na judikaturu Soudního dvora citovanou v bodě 41 tohoto rozsudku zdůraznit význam údajů z doby po období šetření v rámci prospektivní analýzy existence hrozící újmy, jelikož tyto údaje mohou být použity k potvrzení nebo vyvrácení předpovědí uvedených v prozatímním nařízení.

59 V projednávané věci přitom uvedené údaje připomenuté v bodech 56 a 57 tohoto rozsudku nepotvrzují existenci významné míry zvýšení objemu dumpingového dovozu na trh Unie, která by naznačovala pravděpodobnost podstatného zvýšení dovozu ve smyslu čl. 3 odst. 9 druhého pododstavce písm. a) základního nařízení.

60 Pokud jde zadruhé o dostupnost volné kapacity vývozců, je třeba připomenout, že činitel uvedený v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. b) základního nařízení se týká „dostatečně volné dostupné kapacity vývozce nebo bezprostředně očekávaného podstatného zvýšení kapacity vývozce, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingového dovozu, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy“.

61 V projednávané věci Komise v bodě 118 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že „v průběhu posuzovaného období došlo u čínských výrobců k výraznému posílení tendence vyvážet, což se projevilo ve značném nárůstu vývozu v absolutních číslech“. V bodě 119 odůvodnění tohoto nařízení Komise konstatovala, že „[p]odíl čínského vývozu do [Unie] (vyjádřený procentem z celkového […] vývozu [z ČLR]) v průběhu posuzovaného období výrazně vzrostl“, což potvrzovalo skutečnost, „že již v průběhu posuzovaného období došlo k významnému posunu ve vývozních činnostech a že [Unie] získal[a] větší význam v celkové tržní strategii čínských vývozců“, a dále, že „[d]alšími hlavními trhy jsou USA s 36 % (oproti 31 % v roce 2007), Alžírsko (6 %, oproti 2 % v roce 2006) a Jižní Korea (6 %, oproti 3 % v roce 2005)“.

62 Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že bylo možné očekávat, „že podstatná část nově vytvořené volné kapacity bude nasměrována na [evropský] trh“, stejně jako „podstatné zmenšení některých těchto trhů, a zejména trhu USA“, takže „objemy uvolněné z těchto trhů by mohly být snadno přesměrovány do [Unie]“. Tento závěr byl potvrzen Radou v bodech 69 až 71 odůvodnění sporného nařízení.

63 V tomto ohledu je však třeba poukázat na to, že analýza provedená ve sporném nařízení týkající se pravděpodobnosti nasměrování vývozu z ČLR na unijní trh je mezerovitá ve dvou ohledech. Zaprvé tato analýza nezohlednila skutečnosti, které byly nicméně relevantní pro vysvětlení nárůstu dovozu z ČLR do Unie. Sporné nařízení konkrétně nezmínilo okolnost uvedenou v bodě 130 odůvodnění prozatímního nařízení, že existovala „jasná časová shoda mezi rychlým nárůstem tržního podílu čínských výrobků odpovídající podstatným poklesem tržních podílů dovozů z Ruska a Ukrajiny, které byly jejich nejbližším konkurentem z pohledu cen“, ačkoli tato okolnost byla relevantní pro to, aby přinejmenším zčásti vysvětlila zvýšení procentního podílu čínského vývozu do Unie během posuzovaného období. Zadruhé sporné nařízení nezohlednilo schopnost ostatních identifikovaných vývozních trhů vstřebat dodatečný vývoz. Jak přitom vyplývá z údajů uvedených v bodě 61 tohoto rozsudku, vývoj vývozu na tyto trhy během téhož období vzrostl.

64 Za těchto podmínek neumožňují skutkové okolnosti projednávané věci dospět k závěru, že byl naplněn činitel uvedený v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. b) základního nařízení.

65 Pokud jde zatřetí o cenu dovozu z ČLR, je třeba připomenout, že činitel uvedený v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. c) základního nařízení se vztahuje na „dovozy, uskutečňované za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo a které by zřejmě zvýšily poptávku po dalších dovozech“.

66 V projednávané věci Komise v bodech 120 a 121 odůvodnění prozatímního nařízení konstatovala, že v průběhu posuzovaného období byly ceny dovozů z ČLR podstatně nižší, a to nejenom než ceny výrobního odvětví Unie, ale i než ceny ze třetích zemí, a dále že nebyl žádný důvod domnívat se, že by v hospodářském prostředí vyznačujícím se výrazným smršťováním poptávky mohla nastat tendence ke zvýšení nízkých cen. V bodě 122 odůvodnění tohoto nařízení Komise zdůraznila, že ceny dovozu z ČLR vykázaly po období šetření určitý nárůst, přičemž tato okolnost odrážela především celosvětové zvýšení cen některých důležitých surovin. V bodě 123 odůvodnění uvedeného nařízení Komise dospěla k závěru, že nepříznivý účinek „velmi nízkých cen“ dumpingového dovozu je dvojí, a sice pravděpodobný přechod na dumpingový dovoz a „depresivní účinek“ z pohledu snížení jak objemů, tak cen nabízených výrobci v Unii a jinými zdroji.

67 Rada ve sporném nařízení konstatovala, že po období šetření ceny dovozu z různých zdrojů včetně dovozu z ČLR podstatně vzrostly stejně jako ceny výrobního odvětví Unie. Rada potvrdila závěr Komise připomenutý v předchozím bodě, který v bodě 73 odůvodnění tohoto nařízení uvádí, že z analýzy ceníků výrobního odvětví Unie a cen srovnatelných výrobků dovážených z ČLR provedené po období šetření vyplývá, „že pohyby cen byly podobné [souběžné]“.

68 Taková „podobnost [souběžnost]“ pohybu cen však není potvrzena hospodářskými údaji z období po období šetření, jak jsou uvedeny v samotném sporném nařízení. Z bodů 52 a 53 odůvodnění tohoto nařízení totiž vyplývá, že rozdíl mezi prodejní cenou výrobního odvětví Unie a prodejní cenou dovozu z ČLR se mezi obdobím šetření a obdobím po období šetření snížil přibližně o 10 %, z přibližně 40 % v prvně uvedeném (476 eur za tunu) na přibližně 30 % v druhém (448 eur za tunu). Kromě toho sice v období po období šetření ceny výrobního odvětví Unie vzrostly o 18,7 %, avšak ceny čínských dovozů vzrostly o více než 35 %.

69 V každém případě i za předpokladu, že by bylo možné prokázat takovou souběžnost pohybu cen a že by zvýšení cen dotyčného výrobku v období po období šetření mohlo být vysvětleno zvýšením cen surovin, tyto okolnosti nemohou podpořit závěr Komise uvedený v bodě 123 odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzený Radou v bodě 73 odůvodnění sporného nařízení, pokud jde o existenci negativního účinku „velmi nízkých“ cen dovozů pocházejících z ČLR na ceny a objem výrobního odvětví Unie.

70 Pokud jde o účinek na ceny výrobního odvětví Unie, je totiž činitelem uvedeným v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. c) základního nařízení dovoz, uskutečňovaný za ceny, které budou mít za následek „významné snížení“ cen v Unii nebo „zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo“. Takový závěr však není podpořen údaji následujícími po období šetření, jak jsou uvedeny v bodech 56 a 57 tohoto rozsudku. Kromě toho, pokud jde o depresivní účinek „velmi nízkých“ cen na objem výrobního odvětví Unie, je třeba připomenout, že podíl tohoto výrobního odvětví na trhu v období po období šetření se snížil pouze o 0,1 %, jak vyplývá z bodu 53 odůvodnění sporného nařízení.

71 Ze skutkových okolností projednávané věci tedy nevyplývá, že činitel uvedený v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. c) základního nařízení může být považován za naplněný.

72 Pokud jde začtvrté a na posledním místě o stav zásob výrobku, který byl předmětem šetření a je výslovně stanoven v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci písm. d) základního nařízení jako jeden z relevantních faktorů pro určení existence hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie, sporné nařízení v bodě 74 odůvodnění potvrdilo závěr Komise uvedený v bodě 124 odůvodnění prozatímního nařízení, podle kterého tento faktor neměl „valný význam“ pro analýzu existence takové hrozby, protože „zásoby obvykle udržují obchodníci (zprostředkovatelé), a nikoli výrobci“ a „nebyly shledány žádné důkazy nasvědčující hromadění zásob v rozsahu, který by mohl v blízké budoucnosti nějak podstatně ovlivnit trh“.

73 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Rada ve sporném nařízení neprávem konstatovala, že s ohledem na faktory uvedené v čl. 3 odst. 9 druhém pododstavci základního nařízení existuje hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie, takže rovněž porušila čl. 3 odst. 9 první pododstavec tohoto nařízení, podle kterého určení existence takové hrozby musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti a změna okolností, která vytvoří situaci, kdy dumping způsobí újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

74 Tento závěr nemůže být vyvrácen žádným z argumentů uplatněných Komisí a Radou v jejich vyjádřeních předložených na základě čl. 23 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie.

75 Komise zaprvé tvrdí, že výklad čl. 3 odst. 9 základního nařízení v souladu s antidumpingovou dohodou Světové obchodní organizace (WTO) umožňuje dospět k závěru, že unijní normotvůrce ponechává orgánu pověřenému antidumpingovým šetřením svobodu zvolit si jeden nebo více z činitelů uvedených v tomto ustanovení, aby odůvodnil svůj závěr o existenci hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie, a to pod jedinou podmínkou, a sice že takový závěr vychází „ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti“. Komise dodává, že existenci hrozící újmy je třeba zkoumat s ohledem na všechny relevantní okolnosti, a nikoli pouze na základě čtyř činitelů uvedených v čl. 3 odst. 9 základního nařízení. Konkrétně uvádí, že i když je pravda, že činitel týkající se snížení poptávky na unijním trhu, jak byl zkoumán v bodech odůvodnění 91 až 111 a 126 prozatímního nařízení, není v tomto ustanovení výslovně uveden, zůstává nicméně relevantní pro prokázání existence hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie.

76 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že touto argumentací se Komise ve skutečnosti snaží zpochybnit posouzení provedená Tribunálem v rozsudku ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), přestože se tento rozsudek, potvrzený rozsudkem Soudního dvora ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), stal konečným a Komise jej mohla napadnout kasačním opravným prostředkem, což neučinila. Tento orgán tedy nemůže k tomu, aby nepřímo zpochybnil tento rozsudek Tribunálu, použít vyjádření, které předložil v rámci řízení o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti. Těmito argumenty Komise tudíž není třeba se meritorně zabývat.

77 Zadruhé Rada a Komise tvrdí, že prováděcí nařízení 2015/2272 a prováděcí rozhodnutí 2018/928 stanoví existenci hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie a taková hrozba by se realizovala, kdyby byla neplatnost sporného nařízení prohlášena s účinkem *erga omnes*.

78 V tomto ohledu je třeba připomenout, že posouzení platnosti aktu, které Soudní dvůr provádí v rámci řízení o předběžné otázce, má být zpravidla založeno na situaci, která existuje v době přijetí aktu (rozsudek ze dne 9. července 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, bod 43, jakož i citovaná judikatura).

79 Kromě toho, jak Soudní dvůr připomněl v rozsudku ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 71), že existence hrozby podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie musí být prokázána ke dni přijetí antidumpingového opatření, přičemž toto datum odpovídá v projednávaném případě datu přijetí sporného nařízení.

80 Z toho vyplývá, že přijetí jak prováděcího nařízení 2015/2272, tak prováděcího rozhodnutí 2018/928, ke kterým došlo po přijetí sporného nařízení, nemohou mít vliv na jeho platnost.

81 Kromě toho z tohoto prováděcího nařízení ani z tohoto prováděcího rozhodnutí nelze vyvodit, že ke dni přijetí sporného nařízení existovala hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie.

82 Vzhledem k tomu, že Rada přijetím sporného nařízení porušila čl. 3 odst. 9 ve spojení s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, jak vyplývá z bodů 45 až 73 tohoto rozsudku, je proto třeba konstatovat, že sporné nařízení je neplatné.

## K nákladům řízení

83 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

**Nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, je neplatné.**

Podpisy.